

Nog een beetje verlof erbij alstublieft

Gisteren kwam één van mijn kantoorgenoten op mijn kamer. Hij vertelde mij dat een werkneemster van één van zijn cliënten verwoede pogingen deed om door middel van een ivf-behandeling zwanger te worden, dat het maar steeds niet lukte en dat de werkneemster rondom elke behandeling steeds wel weer een paar dagen ziek was. Zijn cliënt had niet veel oog meer voor het vermoedelijke menselijk leed van de werkneemster dat hier achter verborgen ging en wilde weten of hij steeds maar weer het loon tijdens die perioden van ziekte moest doorbetalen. Ik vertelde mijn kantoorgenoot wat hij al wist: de oorzaak van de ziekte doet voor de loondoorbetalingsverplichting niet ter zake en het feit dat de werkneemster vrijwillig de behandeling onderging die haar steeds opnieuw ziek maakt, maakt niet dat de werkneemster geen recht heeft op loon omdat haar opzet er niet op gericht was om arbeidsongeschikt te worden maar om zwanger te worden. Met de woorden "aan jou heb ik ook niets" verliet mijn kantoorgenoot mijn kamer om aan zijn cliënt te melden dat er inderdaad geen oplossing was voor zijn probleem. Wat later op die dag zat ik in de auto en hoorde ik op de radio het bericht dat Groen Links had voorgesteld om mannen na de bevalling van hun echtgenote of partner recht te geven op twee weken verlof, omdat zij zich anders niet aan hun baby zouden hechten. Er werd niet bij vermeld wie dat verlof moest gaan betalen, maar gelet op het feit dat nu in de Wet Arbeid en Zorg al een recht op twee dagen kraamverlof is geregeld met behoud van loon, vermoedde ik dat de werkgever maar weer eens de rol van Zoete Lieve Gerritje op zich zou mogen gaan

nemen. Even googlen naar de website van Groen Links bevestigde mij in dit vermoeden en leerde mij ook dat het zwangerschaps- en bevallingsverlof van Groen Links wel van 16 weken naar een half jaar zou mogen (ongetwijfeld met voortzetting van het recht op vakantieopbouw gedurende dit half jaar) en dat het recht op ouderschapsverlof wel van drie maanden naar een half jaar per ouder per kind zou kunnen.

Als ik dit soort berichten op mij laat inwerken, wordt het mij soms een beetje vreemd te moede. In een steeds kleiner wordende wereld verdwijnt werk gemakkelijk naar die plaatsen in de wereld waar de arbeidskosten zo veel lager zijn dan bij ons. En het gaat dan al lang niet meer om relatief laag geschoold productiewerk dat naar landen in Midden- en Oost Europa of in Azië verdwijnt. Het gaat al lang niet meer alleen om werk waarvan het geen zin heeft om te proberen het in Nederland te houden omdat we toch niet kunnen concurreren met producenten die hun arbeid laten verrichten in een Chinese sweatshop. Inmiddels vindt bijvoorbeeld ook de ontwikkeling van software en het ontwerpen van websites steeds vaker plaats in landen als India. En de mevrouw van het callcenter waar u een bestelling wilt plaatsen voor een postorderbedrijf komt steeds vaker uit Zuid Afrika. De kosten van een satellietverbinding en een spoedcursus Nederlands wegen kennelijk ruimschoots op tegen de lagere arbeidskosten daar. Het gaat dus steeds vaker ook om werk dat wij heel graag ook door Nederlandse werknemers zouden willen laten verrichten. Steeds wordt gezegd dat wij tegenover de goedkopere arbeid elders in de wereld moeten zorgen voor een hogere arbeidsproductiviteit. Hoge loonkosten zouden daarbij juist een goede stimulans voor werkgevers vormen om te blijven streven naar verhoging van de arbeidsproductiviteit. Ik vraag mij dan altijd af waarom wij denken dat wij het monopolie hebben op maatregelen tot verhoging van de arbeidsproductiviteit. Zou het toch niet beter zijn als wij behalve naar verhoging van de arbeidsproductiviteit er naar zouden streven om ook onze arbeidskosten enigszins in toom te houden? Er zal vast een betoog te houden zijn voor uitbreiding van het kraamverlof van twee dagen naar twee weken. Vaders moeten zich kunnen hechten aan hun baby. Ja ja. De meeste vaders die ik kennen nemen één of twee weken vrij na de bevalling van hun echtgenote of partner, zodra de kraamhulp verdwenen is. Ik heb hen nooit horen klagen over te weinig hechting aan hun baby, noch over het feit dat zij daarvoor vakantiedagen moesten opnemen. De vraag is dan ook voor welk probleem Groen Links hier een oplossing zoekt. Ik weet wel aan welk probleem Groen Links een volstrekt overbodige bijdrage levert. Als dat probleem nog wat groter wordt, hebben er straks een heleboel mensen zo veel vrije tijd dat zij geen verlof meer nodig hebben.

mr. J.P.M. van Zijl,
advocaat te Tilburg.